

τῆς ἡμαιοιχθείσης θύρας. Κύριε Ὀλστέν το γεύμα εἶναι ἔτοιμον πρέπει κάτι τι νὰ πάρετε.

ἽΟ ὄνειροπόλος ἐτινάχθη. Καλὰ, καλὰ κυρία Λύγκοφ· κουρασμένος ἐδίπλωσε τὴν ἐφημερίδα. Τότε τὸ βλέμμα του ἔπεσεν εἰς τὰς ἀγγελίας κηδεϊῶν· τὰς ἐδιάβασε τροχάδην «Θεὸ μου» ἐπιθύρησεν «ὄλα αὐτὰ τὰ παιδιά...»

Αἴφνης ἀνετινάχθη:

«Ἄλλὰ τί εἶναι αὐτό!» Ὁ Holsten ἔσκυψε μὲ περισσότερον ἐνδιαφέρον.

«Ἄλλὰ αὐτὸ εἶναι ἐκπληκτικόν. Μόνον κοράσια καὶ νεαραὶ γυναῖκες ἀπέθανον. Τι εἶδους ἀσθένεια εἶναι αὐτὴ ποῦ προσέβαλε μόνον τὸ γυναικεῖον φύλον καὶ μάλιστα τὴν νεαρὰν ἡλικίαν! Παράξενον—ἀρεκτὰ παράξενον...!»

Τὴν στιγμήν αὐτὴν ἐκτύπησε τὸ κουδοῦνι τοῦ τηλεφώνου.

Ἐπῆρε τὸ ἀκουστικόν.

«Ἐμπρός;»

«Ναὶ ἐπέστρεψα!»

«Ἐὐχαριστῶ, εὐχαριστῶ. Ὅλα ἐπέτυχαν».

«Ναὶ ἤκουσα καὶ ἐδιάβασα ἤδη δι' αὐτό!»

»Ἐτσι, ὁ ἀρχισυντάκτης σὰς εἰδοποίησεν διὰ τὴν ἀφίξίν μου, καὶ τώρα θὰ ἤθελα νὰ ἀναπαυθῶ ὀλίγον...»

«Ὅχι, ὄχι, ἀγαπητέ μου κύριε Ἐπιθεωρητῆ, μείνατε ἤσυχος, ἀναμφιβόλως εἶμαι εἰς τὴν διάθεσίν σας».

»Ναὶ ἔρχομαι—Κατ' εὐθείαν εἰς τὸ μέρος τῆς πράξεως—Ναὶ—ὠραῖα χαιρετῶε.

Ἐναστενάζων ἐκρέμασε τὸ ἀκουστικόν. Ἐπειτα ἐπῆρε ἓνα ἄλλο καὶ ἐπάτησε ἓνα κουμπί.

== Ἐμπρός Μπόμπι; Ναί. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ ἔλθῃς ἐδῶ μὲ τὴν ἄμαξαν. Ἐπείγει. Ἐπαγγελματικόν».

Ἡ κυρία Λύγκοφ ἐπερίμενε εἰς τὴν τραπεζαρίαν.

«Θεὸ μου, Θεὸ μου, πάλιν φεύγει καὶ τὸ ὠραῖον φαγητόν...!»

—Ἀγαπητὴ μου γρηγόρα τὰ πράγματά μου. Θὰ πάρω ὀρθίος μερικὲς μπουκιές!... Καὶ ἐνῶ ἀπ' ἔξω τὸ αὐτοκίνητον ἐδίκε τὸ σύνθημα, ὁ Ζὰκ ἀφοῦ ἔπιε ἓνα ποτήρι τσέερου, ἔσπευσε πρὸς τὴν κλίμακα μὲ τὸ ἐπανωφόρι καὶ τὸ καπέλλο εἰς τὰς χεῖρας.

(Ἐκολουθεῖ)

ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΟΥ Μ. ΝΑΠΟΛΕΩΝΤΟΣ

—Κανόνες ζωλέμων

«Εἰς τὸν πόλεμον οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶνε τίποτε, εἰς ἄνθρωπος εἶνε τὸ πᾶν, τὸ νικᾶν δὲν εἶνε τίποτε ὅ,τι ἐνδιαφέρει εἶνε νὰ ἐπωφελεῖται υἱς τῆς νίκης, Ἐνίκησα πάντοτε ὑπερεξογκῶνων εἰς τοὺς στρατιώτας μου τὸν ἀριθμὸν των, ὑποβιβάζων εἰς τὸ ἐλάχιστον τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐχθρῶν μου. Ἡ στρατιωτικὴ ἐπιστήμη συνίσταται εἰς τὸ νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψει ἐκ τῶν προτέρων ὄλαι αἱ πιθανότητες καὶ νὰ ἀφήνεται εἰς τὴν τύχην τὸ μεγαλύτερον μέρος. Ἡ τύχη παραμένει πάντοτε μυστήριον διὰ τὰ μέτρια πνεύματα».

—Παράδοξος ὅσον καὶ ὑπέροχος ὁμοιογία.

«Ναὶ ἀγαπῶ τὴν δύναμιν, ἀλλὰ τὴν ἀγα-

πῶ ὅπως οἱ καλλιτέχνηαι. Τὴν ἀγαπῶ ὅπως ὁ μουσικὸς ἀγαπᾷ τὸ βιολί του. Τὴν ἀγαπῶ διὰ νὰ ἐξαγάγω ἐξ αὐτῆς τόνους συμφωνίας, ἀρμονίας».

—Κανόνες ζωητικῶ βίου.

Ἡ ἐλευθερία εἶνε μία ἀνάγκη, τὴν ὁποῖαν ἠσθάνθησαν μόνον ὀλίγοι προνομιούχοι τοῦ πνεύματος. Τοῦναντίον τὰ πλήθη ἔχουν ἀνάγκην ἰσότητος. Ὁ καλλίτερος τρόπος διὰ νὰ μὲ δοξάζουν εἶνε νὰ κάμνουν πράξεις, αἵτινες νὰ ἐμπνέουν ἡρωϊκὰ αἰσθήματα εἰς τὸ ἔθνος εἰς τὴν νεολαίαν, εἰς τὸν στρατόν.

